

ענין משפט
נר מצוה

נב:

מי שהוציא וזהו פרק רביעי עירובין

מסורת הש"ס

16 (לפני לה.) 8 (לפני לה.) 9 (לפני לה.) 10 (לפני לה.) 11 (לפני לה.) 12 (לפני לה.) 13 (לפני לה.) 14 (לפני לה.) 15 (לפני לה.) 16 (לפני לה.) 17 (לפני לה.) 18 (לפני לה.) 19 (לפני לה.) 20 (לפני לה.) 21 (לפני לה.) 22 (לפני לה.) 23 (לפני לה.) 24 (לפני לה.) 25 (לפני לה.) 26 (לפני לה.) 27 (לפני לה.) 28 (לפני לה.) 29 (לפני לה.) 30 (לפני לה.) 31 (לפני לה.) 32 (לפני לה.) 33 (לפני לה.) 34 (לפני לה.) 35 (לפני לה.) 36 (לפני לה.) 37 (לפני לה.) 38 (לפני לה.) 39 (לפני לה.) 40 (לפני לה.) 41 (לפני לה.) 42 (לפני לה.) 43 (לפני לה.) 44 (לפני לה.) 45 (לפני לה.) 46 (לפני לה.) 47 (לפני לה.) 48 (לפני לה.) 49 (לפני לה.) 50 (לפני לה.) 51 (לפני לה.) 52 (לפני לה.) 53 (לפני לה.) 54 (לפני לה.) 55 (לפני לה.) 56 (לפני לה.) 57 (לפני לה.) 58 (לפני לה.) 59 (לפני לה.) 60 (לפני לה.) 61 (לפני לה.) 62 (לפני לה.) 63 (לפני לה.) 64 (לפני לה.) 65 (לפני לה.) 66 (לפני לה.) 67 (לפני לה.) 68 (לפני לה.) 69 (לפני לה.) 70 (לפני לה.) 71 (לפני לה.) 72 (לפני לה.) 73 (לפני לה.) 74 (לפני לה.) 75 (לפני לה.) 76 (לפני לה.) 77 (לפני לה.) 78 (לפני לה.) 79 (לפני לה.) 80 (לפני לה.) 81 (לפני לה.) 82 (לפני לה.) 83 (לפני לה.) 84 (לפני לה.) 85 (לפני לה.) 86 (לפני לה.) 87 (לפני לה.) 88 (לפני לה.) 89 (לפני לה.) 90 (לפני לה.) 91 (לפני לה.) 92 (לפני לה.) 93 (לפני לה.) 94 (לפני לה.) 95 (לפני לה.) 96 (לפני לה.) 97 (לפני לה.) 98 (לפני לה.) 99 (לפני לה.) 100 (לפני לה.)

כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי. פירש הקונטרס דמאע"פ דייק דמשמע טדמוחוק מלקנות שניה ואם כן לא אמר אי נמי הכי דייק אי בעי תרמי דהחזיק וגם אמירה אי"כ לומא הילכתא כרבי יהודה דבין לרב יוסף ובין לרבי יהודה בעי תרמי: **תנינא חדא זימנא.** דכל ספיקא לר"מ חמר גמל הוא ומתניתין נמי ספיקא הוא וקשה דמהיחא היכא הו"א שמעינן דהוי הכא ספק לרבי מאיר ואומר ר"י דפרין דהוה ליה למיתני כל שיכול וכו' וספק וממילא ידענא דהוי חמר גמל ומשני דה"א דהיכא דודאי לא עירב כי הכא לא הוה חמר גמל דאפילו אם הוה חמר גמל מפרשין ספק אם חסוד נכך עני כשאר כל בדרך אם לאו ולכן לא קנה עירוב דודאי עני אמרו שמערב נרגליו במקום פלוני ולא בספק עני ודינו כודאי עשיר ויהיה ככני עירו קא משמע לן:

כי תניא הריא אבורד. שפילו לכה מלכו דמערב לא יכנס אמה אחת וימר ופ"ה לא נראה והא דלא קאמר כי תניא להטין אמה חוץ למתום לא יכנס דמילתא דפשיטא נרגליו דלחן לו לאלת חוץ למתום אבל נכלה למערה איתעין לאשמעינן: **הדרן עלך מי שהוציא וזהו**

ביצד מעברין פגום נכנס. פי"ר ר"ח פגום נכנס ענין העשוי ענין שזקן כדלמרי' כזה נורד ופסידרין דף כ"ב: גבי מפרמי' ויוני' משיעברו את פגמיהם ומיהו שזקן ממש אין מתעבר עם העיר כדלמרי' בגמ' י"א: וגשרים

סוף מדרתו כלה במערה: מתני'. כי תניא להטין אמה חוץ למתום לא יכנס דמילתא דפשיטא נרגליו דלחן לו לאלת חוץ למתום אבל נכלה למערה איתעין לאשמעינן: **הדרן עלך מי שהוציא וזהו**

ביצד מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס ויוצא הו"ו שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים

הדרן עלך מי שהוציא וזהו

ביצד מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס ויוצא הו"ו שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים

ר' יהודה היא: **מתני'.** מי שילא חוץ למתום. צמוד ומדעת שלא לשם מזה: **שמי יכנס.** משום הצלעת תחומין כדלמרי' דפירקין (לעיל דף מ"ה.) ר' אליעזר לטעמיה דלמר [ש] והוא כאלמנען: **גמ'.** ה"ג הא מני אחרים היא: למקום שרובו שם הוא נוקר. כלומר כמר רובו שדין ליה וכוין דלא היא אלא רגלו אחת חוץ למתום עדיין רובו בחוץ התחום הילכך יכנס: **הוא דלמר.** ר' חנינא: מפני דעקר חדא. שילא מן האחת ועומד בשניה והכי קאמר אס בשמים עומד יכנס ובריתא דקמי' שמים לא יכנס שילא מכל השמים: **למודד.** שחשכה לו ואמר שניתי במקומי ומודד אלפים פסיעות נטויות אולי יכנס למתום: העיר וכלו אלפים שלו אמה אחת חוץ למתום לא יכנס שאפילו האלפים מולכות אותו ולתובי אינו מותר ללאת מאלפים דתתן ולמודד שאתמו נותנין לו אלפים אפילו סוף מדתו כלה במערה לא יהלך להלן מאלפים דכוין שמדד אלפים לנד מקום שניתמו שהן ארבע אינו יכול לעבור חוץ לאלפים: **מתני' מי שהשחין.** שהוא כל בדרך ומשכה לו חוץ למתום: אפילו חמש עשרה אמה כו'. לאו דדוקא ט"ו אמה: **המשוחות.** מודדי התחומין לעיריות ועושין סימן לחוקי' התחום: אינן מניין אס המדות. להניב הקימן כסוף אלפים אלא כונסין אותן: לתוך אלפים: **מניי טעוין.** מפני טועי המדה שאין מניין את הקימן ופעמים הולצין להלן ממנו ומחזרין ולאו אדעמייהו. ל"א ולא שמעתי דדוקא ט"ו נקט וטועי המדה הן המשוחות הקובעין התחומין ואמרין לקמן ככ"ד מעברין דף ט"ו: אין מודדין אלא כחבל של חמשים אמה ארבעים חגלים שם לאלפים וכל חבל וחבל מתמעט שני אחיות שזה תופס מכאן וזה תופס מכאן והאחיהו טפח וחצי אצבע הרי פי טפחים ומ' אצבעות העולין ליו"ד טפחים הרי טעמים טפחים שהן חמש עשרה אמות:

תורה אור השלם

1. אם קשיב משבת רגלך עשות הצורך ביום קדשי הקוראן לשבת ענג לקדושו יי' מוכבד וברורו מעשות דרכי' ממוצא חפצך ודבר דברי' ישעיהו נח יג

מוסף רש"י

הרי זה חמר גמל. והמפקד לו אי קני ליה כי עירוב והכל יחי ציבו ומתכח' י' לו אלפים אמה לכל רוח והספיד אלפים שחטבי כתי' ואלה. או שמה לו קנה עירוב ומתני' י' לו אלפים לכל רוח ולכ' קנה לעבר עירובו ואל' מתחמת ספק זה ואחר לילן אלא אלפים אמה שכן בימי לעירובי' דתמה נפסק בדרך שפתי' חוץ למתום לא יכנס דמילתא דפשיטא נרגליו דלחן לו לאלת חוץ למתום אבל נכלה למערה איתעין לאשמעינן: **הדרן עלך מי שהוציא וזהו**

ביצד מעברין. מפרש בגמרא [ג.] לשון אשה עוברה דתן לקמין: הנותן עירובו בעוברה של עיר אלמא יש עירוב לעיר ומפרש השתא כיצד יש לה עירוב: **בית נכנס ובית יוצא או פגום נכנס ופגום יוצא או היו גדודיות כו' מולצין המדה כנגדו.** כלומר כשנא לצ"ן סימן תחום העיר וכל למודד אלפים חוזה לה אם היה מחליטה שור אצרג שאינה חומה חלקה אלא בתים סמוכין ומחוברין ויש בית נכנס לתוך העיר יותר מחבירו ונראית כניסתה פגומה מבחוץ ויש בית בולט ויוצא לתוך יותר מחבירו או פגום נכנס או פגום יוצא שהיה עיר מוקפת חומה ויש מגדלין עגולין נולצין בחומה פעמים שנוצטין פעמים שנוצטין בחוץ או שהיו שם לאחת הקרנות של עיר גדודיות שכרי חומה של חרבות בתים וישן בחוץ שנעשים אמה ושירים לעיר כדמפרש לקמין: 16